

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U CRIKVENICI
STALNA SLUŽBA U KRKU
Bodulska 2/d, 51500 Krk

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Crikvenici – Stalna služba u Krku, po sutkinji Tini Gorički, u pravnoj stvari tužiteljice JOSIPE KOSIĆ iz Vrha, Kosić 145 (ranije Bajčići 3A i Vrh 34), OIB: 71471928774, zastupane po punomoćniku Nikoli Kožuharovu, odvjetniku u Krku, protiv tuženika IVANA FRANOLIĆA iz Malinske, Obala 50 (ranije Bajčići 3A), OIB: 01521382259, zastupanog po punomoćniku Đorđu Perkoviću, odvjetniku u Rijeci, radi isplate, nakon održane javne glavne rasprave zaključene 15. srpnja 2026. u prisutnosti punomoćnika tužiteljice, tuženika i njegovog punomoćnika, 18. rujna 2026.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev tužiteljice koji glasi:

"Nalaže se tuženiku Ivanu Franoliću da tužiteljici Josipi Kosić isplati iznos od ukupno 304.050,00 kn/40.354,37 EUR¹, sa zakonskom zateznom kamatom u skladu s čl. 29 ZOO-a počev od dana tužbe do plateža, u roku od 15 dana po pravomoćnosti ove presude."

Obrazloženje

1. Tužiteljica je 23. prosinca 2009. podnijela tužbu protiv bivšeg supruga radi isplate 100.480,00 HRK/13.335,99 EUR sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od podnošenja tužbe do isplate, naznačivši u samom tužbenom zahtjevu da isplatu traži s osnova posebne imovine. I što se tiče činjenica iznesenih u tužbi istu je temeljila na tvrdnji da je za uređenje kata kuće u Bajčićima na adresi Bajčići 3A, koja je bila u vlasništvu tuženika a u vrijeme podnošenja tužbe je u vlasništvu njegove majke, utrošila svoju posebnu imovinu – novac koji su joj za potrebe uređenja davali roditelji. Tako su joj, tvrdi, dali novac koji je ona kao svoju posebnu imovinu uložila u nekretninu i to 3.000,00 kuna za ugradnju pregrada, 1.000,00 kuna za kablove za struju, 9.490,00 kuna za žbukanje, 5.000,00 kuna za parket, 3.000,00 kuna za utičnice i bojler, 22.100,00 kuna za fasadu, 10.000,00 kuna za pločice za terasu, 4.000,00 kuna za cement ploču, 1.500,00 kuna za pijesak, 6.500,00 kuna za pločice i kadu, odnosno ukupno 65.600,00 kuna.

1.1. Osim opisanog od sredstava dobivenih od roditelja kupila je tvrdi i perilicu rublja za iznos od 4.000,00 kuna, televiziju i bežični telefon za 5.000,00 kuna, karniše i zavjese za 3.500,00 kuna, dječju sobu za 5.000,00 kuna, škrinju za 3.500,00 kuna,

¹ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

sušilicu za 3.500,00 kuna, luster za dnevni boravak za 6.000,00 kuna, dio regala za 4.380,00 kuna, odnosno utrošila je ukupno 34.880,00 kuna.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu osporava istu navodeći da su kuću gradili njegovi roditelji i da nije bilo ulaganja koje bi vršile stranke, a osobito da nije bilo ulaganja od strane tužiteljice koja bi predstavljala njezinu posebnu imovinu. U odnosu na pokretnine ističe da se radi o pokretninama kupljenim zajedničkim sredstvima stranaka pa ne predstavljaju posebnu imovinu tužiteljice već bračnu stečevinu, koja da je uostalom u posjedu tužiteljice i jedino ju ona koristi.

3. Tužiteljica je 26. siječnja 2011. dostavila preslike priznanica nekadašnjeg Zavoda za platni promet iz kojih da proizlazi da su njezini roditelji uplatili dvije rate kredita u ime Ivana Franolića, kao i preslike pet potvrda Erste banke od kojih da je na četiri potvrde vidljivo da su novac uplaćivali članovi obitelji Kosić, a na jednoj da je potpis tužiteljice, ali uplatu da je izvršila novcem roditelja. Uplata da je bilo još ali ne posjeduje potvrde. Dostavila je račun salona rasvjete Flumen kao dokaz da je tamo kupila rasvjetna tijela za iznos 4.002,81 kn, tri računa tvrtke Nella commerce d.o.o. kao dokaz da je kupovala utičnice, prekidače, razvodne kutije, zvono, kabele, zaštite za utičnice, kanalice i bojler Gorenje, koji računi glase na iznos 957,20 kn, 433,15 kn, 1.033,00 kn i 1.777,50 kn. Također je dostavila račun za sobu kupljenu u trgovini "Klek" koja je koštala 1.777,50 kn, dva računa trgovačkog društva AM & CO na iznos od 7.458,65 kn i 2.082,46 kuna koji da dokazuju da je tamo kupila 101 imperator i 35 fug masu. Dostavila je i račun za sušilicu rublja u iznosu 2.548,92 i zamrzivač u iznosu 1.765,46 kn, namještaj u iznosu od 6.148,50 kn kupljen od Euromobil d.o.o. Viškovo, račune za kupljeni građevinski materijal na iznose 218,32 i 1.632,24 kn, u Trgovini Krk kupila je armaturnu mrežu za iznos 259,81 kn, kadu i pvc sifon kupila je za 1.047,60 kn. U trgovačkom društvu G.M Maloprodaja d.o.o. kupljena je jelova građa za 145,80 kn te ostale građevinske potrepštine za 945,97 kn. U trgovini Šoto vento kupljena je keramika za 4.164,24 kn. U salonu namještaja Nova oprema u Jelšanama kupljena je kuhinja, stol i 6 stolica te soba za ukupan iznos od 7.145,00 eura, što da je kupljeno sredstvima kredita, od kojeg su dio rata pratili roditelji tužiteljice a dio su plaćali tužiteljica i tuženi dok su bili u braku. U Sloveniji su kupili i TV ormar, 2 ormarića i transformator u vrijednosti 8.000,00 kn. Njezin je otac kupio 6 m³ pijeska za 352,09 kn a u više navrata tijekom 2002. i 2003. otac je kupio beton i to 2002. za iznos od 3.844,95 kn, naknadno još 3.492,86 kn te 2003. za iznos od 1.164,28 kn, o čemu dostavlja kartice kupca i potvrdu GP Krk. Dostavlja i ugovor i potvrdu o plaćanju vodovodnog priključka kojeg da su u braku platili stranke. Namještaj za još jednu sobu su tvrdi platili roditelji tužiteljice. U spis dostavlja i račun za mramorne klupice u iznosu od 900,00 eura. U braku su stranke stekle i telefonski priključak za kojeg su platile 730,00 kn a u stan stranaka ugrađen je i pročišćivač vode vrijedan 3.790,00 kuna. Ispred kuće su stranke financirale roštilj vrijedan 1.800,00 kn, peku vrijednu 360 kuna, stol i 4 klupe vrijedne 1600 kuna.

3.1. Tvrdi fotografije koje prilaže snimljene su u vrijeme kada su stranke uređivale stan, fotografirani su izvedeni radovi, a u vrijeme vjenčanja na gornjem katu nije bilo struje ni vode. Na 1. katu za trajanja braka nadograđeno je i uređeno otprilike 40 m² stambenog prostora što da je vidljivo usporedbom fotografije broj 16 i 49.

4. Tuženik u podnesku od 8. veljače 2011. ističe da je nekretnina 2001. i 2002. za koje razdoblje tužiteljica tvrdi da je vršila ulaganja bila u vlasništvu Ivana Franolića starijeg i on da je vršio sva ulaganja kao vlasnik nekretnine. Majka tuženika da je u razdoblju od travnja do srpnja 2002. prodala četiri nekretnine u svom vlasništvu za ukupan iznos od 249.160,00 kuna, koji iznos da je utrošen za dovršenje uređenja stana na katu.

4.1. U podnesku od 12. svibnja 2011. tuženik se očituje na podnesak uz kojeg je tužiteljica dostavila račune pa navodi da su uplate na ime kredita plaćene njegovim sredstvima koje je za trajanja braka s njegova računa podigla tužiteljica a tko je vršio samu uplatu u banci je nebitno. Tvrdi nema dokaza da su tužiteljini roditelji platili račun za rasvjetno tijelo a račune tvrtke Nella commerce da je gotovinom platio njegov otac. Račun za sobu kupljenu u Kleku da su platili tužiteljica i on zajedno. U odnosu na račune pod V (101 imperator i fug masa) isti da se odnose na 2005. kada je stan već bio dovršen a iznos je platio tuženik a materijal je upotrijebljen za popločenje terase ispred kuće. U odnosu na sušilicu i zamrzivač vjeruje da su ih kupili zajedno ali tužiteljica je u posjedu. U odnosu na račun Euromobila tvrdi ne radi se o namještaju već o vratima koje da je otac tuženika platio gotovinom. Novac za namještaj kupljen u Sloveniji posudio mu je Zec Željko. Tuženik ne zna gdje je ugrađen materijal pijesak i beton. Za ugovor o priključenju na struju i vodu istoče da isti glase na tuženika. Čini nespornim da su namještaj za jednu sobu platili roditelji tuženice ali ona je u posjedu. Mramorne klupice, roštilj, peku, stol i 4 klupe platio je otac a pročišćivač vode tuženik. Ističe da je tužiteljica ostala u posjedu računa i sada tvrdi da su ih platili njeni roditelji za što nema dokaza a na većini je ime tuženika.

5. U podnesku od 1. lipnja 2011. tužiteljica iz tužbenog zahtjeva izostavlja da isplatu traži na ime posebne imovine. Činjenično ne ističe nova ulaganja već navodi da za ulaganja za koja nije dokazano da su izvršena iz posebne imovine tužiteljinih roditelja je dokazano da su izvršena iz bračne stečevine pa obzirom da je tuženik darovao kuću majci tužiteljicu da je oštetio za polovicu izvršenih ulaganja. Smatra da budući da je objekt bio u vlasništvu tuženika to da je jasno da su radovi izvedeni iz sredstava bračne stečevine. Tuženik da je u vrijeme gradnje objekta imao u vlasništvu 90 % udjela u temeljnom kapitalu trgovačkog društva Krajani koje je osnovao 2004.

5.1. Tuženik na to tvrdi da se radi o preinaci kada tužiteljica traži djelomično isplatu iz sredstava njezine posebne imovine a djelomično iz bračne stečevine te se protivi takvoj preinaci.

6. Nakon nalaza i mišljenja vještaka tužiteljica potražuje isplatu 200.840,50 kn /26.656,12 EUR, ne navodeći taksativno u tužbenom zahtjevu na što se isplata odnosi i bez mijenjanja činjenica iznesenih u tužbi. Tuženika se protivio preinaci tužbenog zahtjeva povećanjem istog. Sutkinja koja je tada bila zadužena za predmet rješenjem je na zapisniku od 29. listopada 2013. dopustila preinaku tužbe smatrajući da je svrsishodna za konačno rješenje odnosa među strankama (razvidno iz obrazloženja presude od 12. prosinca 2013.)

7. U ovom je predmetu 12. prosinca 2013. donesena presuda poslovnog broja P-1442/2009-19 kojom je odbijen tužbeni zahtjev tužiteljice s obrazloženjem da tuženik nije pasivno legitimiran, jer je vlasnica nekretnine u trenutku podnošenja tužbe njegova majka. Županijski sud u Splitu presudom poslovnog broja GŽ-256/2014 od 27.

kolovoza 2015. odbio je žalbu tužiteljice i potvrdio prvostupanjsku presudu. Protiv navedenih je odluka tužiteljica izjavila reviziju.

8. Vrhovni sud je po reviziji tužiteljice ukinuo drugostupanjsku i prvostupanjsku presudu i predmet vratio na ponovno suđenje uz uputu da je prvostupanjski sud isпустio iz vida čl. 1111 ZOO/05 odnosno čl. 210 prethodno važećeg ZOO/91 odnosno da bračni drug koji je ulagao u posebnu imovinu svog bračnog druga i time je povećao ima pravo na naknadu za svoja ulaganja na temelju stjecanja bez osnove i to od svog bračnog druga. Okolnost da je tuženik nakon izvršenog ulaganja raspolagao predmetnom nekretninom ne oslobađa ga obveze da tužiteljici naknadi ulaganja kojima je povećana vrijednost te nekretnine. Radi pogrešnog pravnog pristupa da je propušteno raspraviti i utvrditi sve činjenice odlučne za primjenu odredaba čl. 210 ZOO/91 i čl. 1111 ZOO/05.

9. Nakon revizijske odluke tužiteljica u podnesku od 15. prosinca 2021. ponovno vrši preinaku tužbe povećanjem tužbenog zahtjeva te sada zahtijeva isplatu 304.050,00 kn / 40.354,37 EUR. U podnesku vrši i izmjenu činjenica pa navodi da na ime vlastite imovine potražuje 4.500,00 kuna za pijesak, 56.450,00 kn za "fasadu-ruke", 7.700,00 kn za ploču beton donju te 18.000,00 kn za parket i postavljanje, odnosno ukupno 86.650,00 kn (pogrešno zbrojeno u podnesku 86.450,00 kn) odnosno konvertirano 11.500,43 EUR. Na ime bračne stečevine tužiteljica navodi da na ime ulaganja koja čine bračnu stečevinu potražuje: 23.000,00 kn za elektroinstalacije za stari i novi dio plus priključak struje, 6.000,00 kn za mramorne klupice, 15.000,00 kn za vodovod i kanalizaciju, 23.000,00 kn za centralno grijanje, radijatore za stari i novi dio i montažu, 6.000,00 kn za drevnu građu, 7.200,00 kn za klimu, 30.000,00 kn za pločice za terase, 7.000,00 kn za crijep novi, 100.000,00 kn za ciglu, željezo, blok i mrežu, 8.000,00 kn za betonsku ogradu, 5.000,00 kn za željeznu ogradu, 25.000,00 kn za unutarnje žbukanje, 20.000,00 kn za pločice unutarnje i postavu, 16.000,00 kn za tendu, 5.000,00 kn za dimnjak, 3.500,00 kn za laminat, 15.000,00 kn za septičku za novi dio 120.000,00 kn, za stolariju za cijelu kuću, odnosno s osnova bračne stečevine ulaganja iznose 434.700,00 kn (pogrešno zbrojeno u podnesku 435.200,00 kn) od čega je tužiteljčina polovina toga odnosno iznos od 217.350,00 kn / 28.847,30 eur. Navodi da zbrajanjem iznosa dolazi do iznosa od 304.050,00 kn kojeg potražuje tužbenim zahtjevom (ispravan zbroj iznosio bi 304.000,00 kn, međutim sud se drži naznačenog u tužbenom zahtjevu).

9.1. S obzirom da je tužiteljica taksativno nabrojala za što traži isplatu i u kojem iznosu iz navedenog proizlazi da tužiteljica isplatu za navedeno u točki II. tužbe (perilica, televizija i bežični telefon, karniše i zavjese, dječja sobu, škrinja, sušilica, luster u dnevnom boravku i dio regala) više ne potražuje.

10. Tuženik se na ročištu 21. veljače 2022. protivio novoj preinaci. Tužiteljica je predlagala preinaku dopustiti navodeći da ZPP dopušta preinaku ako se odnosi na iste stranke i isto činjenično stanje. Sutkinja koja je tada vodila predmet rješenjem donesenim na zapisniku 21. veljače 2022. dopustila je preinaku tužbe s obrazloženjem da se radi o istoj činjeničnoj osnovi.

11. Tuženik je na ročištu 15. srpnja 2026. istaknuo prigovor zastare.

12. Sud je proveo dokaze čitanjem dokumentacije priložene spisu, pregledom fotografija, čitanjem priloženih spisa P-214/10, P-215/10, P-810/12 i P-1204/12. Zapisnici o saslušanju tužiteljice i svjedoka Nikole Kosića, Jelice Kosić, Ivana Franolića, Željka Zeca, Tihomira Brkić, Josipe Jurešić Ban i Pavla Šošarića su pročitani uz suglasnost stranaka s obzirom na izmjenu suca. Također je iz istog razloga uz suglasnost stranaka pročitani zapisnik o uviđaju i nalaz i mišljenje vještaka. Dopunski je saslušana tužiteljica a saslušani su i tuženik te svjedoci Marija Mirković, Boris Horvat i Ivana Lukiški.

12.1. Otac tužiteljice Nikola Kosić pozvan radi dopunskog saslušanja ostao je kod ranijeg iskaza i rekao da ne želi svjedočiti jer mu je tužiteljica kćer.

12.2. Nije bilo moguće dopunski saslušati oca tuženika jer je isti 2016. preminuo. Majku tuženika nitko nije predlagao saslušati, a ista je u međuvremenu također preminula.

12.3. Punomoćnik je tuženika predlagao ponoviti uviđaj kako bi tužiteljica ponovno pokazala što je ulagala. Prema mišljenju ove sutkinje već je prošlim uviđajem odnosno nalogom danom vještaku od strane tada uredujuće sutkinje previše široko dan zadatak vještaku, šire od prijedloga pun. tužiteljice na ročištu 26. siječnja 2012., a s obzirom da je tužiteljica u tužbi potraživala isplatu za u tužbi taksativno navedena ulaganja.

12.4. Prema ocjeni suca nije bilo potrebno ponovno saslušavati svjedoke Željka Zeca i Tihomira Brkića što je bio prijedlog tuženika iz razloga što njihovi iskazi već kod prvog saslušanja nisu sadržavali puno detalja niti su iz istih utvrđene odlučne činjenice kako će biti obrazloženo pa teško da bi nakon proteka više od deset godina bili detaljniji ili imali nova saznanja. Iz istog razloga sud nije ponovno saslušavao ni Josipu Jurešić Ban i Pavla Šošarića, a tužiteljica to nije niti predlagala.

13. Čitanjem presude poslovnog broja P-1223/07-26 koja je priložena spisu P-810/12, utvrđeno je da su stranke 21. srpnja 2001. zaključile brak u kojem je rođeno dvoje djece - Šime Franolić rođen 11. listopada 2001. i Duje Franolić rođen 15. kolovoza 2003., da je brak stranaka faktički prestao u rujnu 2007. kada je tuženik iselio, da je 1. listopada 2007. tuženik podnio tužbu radi razvoda braka u kojoj navodi da su odnosi stranaka ozbiljno poremećeni unazad dvije godine, da je brak razveden presudom poslovnog broja P-1223/07-26 od 22. siječnja 2009.

14. Čitanjem priloženih potvrda o uplati odnosno računa dostavljenih od strane tužiteljice (list 24-61 spisa) utvrđeno je da je jelova građa kupljena 23. studenoga 2000., armaturna mreža 12. veljače 2001., fert 26. ožujka 2001., 2002. kupljene su mramorne klupčice, račun tvrtke Euromobil koji se odnosi na vrata (vidljivo iz spominjanja nadvoja) je iz kolovoza 2002., 14. listopada 2002. kupljeni su vijci, tiple, nosači željeza, armaturna mrežica i križići za keramičke pločice, 17. listopada 2002. cement i brusni papir, 21. listopada 2002. u trgovini Šoto vento kada i sifon, a 22. listopada 2002. također u trgovini Šoto vento keramičke pločice, 18. studenog 2002. kupljen je namještaj u Sloveniji, kao i 11. prosinca 2002. kada je plaćena razlika, računi trgovine Nella commerce d.o.o. za rasvjetna tijela i utičnice i prekidače su iz studenoga odnosno prosinca 2002. godine. Kuhinja je kupljena 11. prosinca 2002. kao i aparati, pri čemu računi glase na razne osobe, 18. srpnja 2003. kupljena je soba u trgovini Klek (list 57 spisa), kao i 18. kolovoza 2003. (list 31 spisa), 16. siječnja 2004. u Sloveniji kupljen je tv ormar, 2 ormarića i transformator (list 51 i 52 spisa), zamrzivač 3. travnja

2004., sušilica 2. siječnja 2006. Na ime Kosić Nikole glasi račun za tampon od 2. kolovoza 2002. a 2011. izdana je kartica kupca s kupljenim za razdoblje od 1.siječnja 2001. do 31.prosinca 2002. Pumpani beton Kosić Nikola kupio je 14. listopada 2002. te je isti istovaren u mjestu Poljica.

14.1. Iz navedenog proizlazi da se svi računi koji se tiču građevinskih radova odnose na 2000.,2001. i 2002., 1. prosinca 2002. kupljena je već kuhinja, a u kolovozu 2003. namještaj. Telefonski priključak uveden je u srpnju 2003. Pročišćivač je ugrađen 14. travnja 2003. Roštilj, peka i stol i 4 klupe kupljeni su u srpnju 2005. a imperatori fug masa u studenom 2005. Na vodovodnu opskrbu priključen je cijeli objekt tek 2007.

15. Pregledom fotografija (koverta list 62 spisa) utvrđeno je da su na istima prikazane prostorije u cigli s postavljenim strujnim instalacijama, zatim s postavljenim cijevima, a nakon toga žbukanje prostorija. Fotografije na listu 10, 11 i 16 prikazuju kuću u vrijeme vjenčanja (vidljiva dekoracija ograde), dok posljednja fotografija (bez broja) prikazuje kuću sa nadograđenim dijelom, fasadom i promijenjenom stolarijom. Niti jedna fotografija nema datum, a iz fotografije broj 37 i 39 vidljivo je da su snimljene u prizemlju.

16. Čitanjem četiriju kupoprodajnih ugovora (list 64-71 spisa) koje je kao prodavateljica zaključila majka tuženika Dinka Franolić a koji datiraju iz travnja 2002., lipnja 2002. te dva iz srpnja 2002., utvrđeno je da je majka tuženika na ime kupoprodajne cijene primila ukupno 249.160,00 kn/33.069,12 EUR.

17. Čitanjem elaborata procjene vrijednosti nekretnine sačinjenog 26. listopada 2005. za Hypo Alpe Adria Bank (list 79-100 spisa), kojeg je dostavila tužiteljica, utvrđeno je da je naručitelj procjene bila tvrtka Krajani d.o.o. te je sveukupna vrijednost nekretnine prema procjeni 209.755,64 EUR, pri čemu su kuća sa građevnom dozvolom i zemljište procijenjeni na 185.602,38 EUR, a dograđeni dio bez građevne dozvole na 24.153,26 EUR. Kuća je sagrađena na k.č. 1859/5 i k.č. 1859/1 k.o. Poljica. U elaboratu se navodi da je prema navodu naručitelja objekt izgrađen 1985. a 2005. je izvedena dogradnja stambenog prostora iznad garaže (dva apartmana koji još nisu dovršeni) te je izvedena nova fasada na cijelom objektu. Kuća se sastoji od suterena, prizemlja i kata. Stan na katu u potpunosti je renoviran i uređen 2002. Prizemni dio dograđenog dijela je u gruboj roh bau fazi, izvedeni su samo nosivi zidovi i postavljena vanjska stolarija a na katu se izvodi priprema za glazure (razvodi instalacija su izvedeni, postavljena je vanjska stolarija, zidovi i stropovi su požbukani).

18. Čitanjem izvatka iz sudskog registra (list 99-100 spisa) utvrđeno je da je trgovačko društvo Krajani d.o.o. osnovano izjavom o osnivanju društva od 20. listopada 2004. a jedini osnivač je tuženik.

19. Čitanjem ugovora o darovanju iz zbirke isprava Z-522/09 od 13. prosinca 2007. (list 101-103 spisa) utvrđeno je da je tuženik darovao majci k.č. 1859/5 i k.č. 1859/1, obje u k.o. Poljica, a nekretnina je u tom trenutku bila opterećena sa tri zaloga radi osiguranja kredita Hypo Alpe Adria banke.

20. Čitanjem povijesnog izvatka iz ručno vođene zemljišne knjige (list 239-247 spisa) utvrđeno je da je k.č. 1859/5 bila upisana u gruntovno tijelo 1 zk.ul. 1098 k.o.

Poljica a nastala je cijepanjem 1975. godine iz k.č. 1859/1. Kao vlasnik je 1981. upisan Franolić Ivan od Antona temeljem presude, 2000. na temelju Ugovora o kreditu broj 26/00 od 2. ožujka 2000. zaključenog između Hypo banke, Franolić Ivana kao dužnika i trgovačkog društva Krajani d.o.o. kao korisnika kredita, uknjiženo je pravo vlasništva k.č. 1859/1 i 1859/5 za korist Hypo Alpe Adria Bank. Pod poslovnim brojem Z-5621/04 (prijedlog od 13. prosinca 2004.) i Z-2397/06 (prijedlog od 19. svibnja 2006.) na temelju ugovora o darovanju od 13. prosinca 2004. zaključenog između Franolić Ivana starijeg kao darovatelja i Franolić Ivana mlađeg kao daroprimatelja te brisovnog očitovanja Hypo banke od 12. svibnja 2006. uknjiženo je pravo vlasništva sa Hypo banke na ime Franolić Ivana od Ivana iz Bajčića 3a s JMBG 1408980361805, dakle tuženika. 3. veljače 2009. predan je na uknjižbu Ugovor o darovanju od 13. prosinca 2007. i uknjiženo pravo vlasništva s imena Ivana Franolića na ime Franolić Dinke.

21. Čitanjem ugovora o darovanju zaključenog 11. prosinca 2004. između Ivana Franolića starijeg i tuženika (list 173-174 spisa) utvrđeno je da se u čl. 1 utvrđuje da je na nekretnini koja je predmet ugovora uknjiženo prethodno pravo vlasništva u korist Hypo Alpe Adria banke, radi osiguranja novčane tražbine banke u iznosu od 1.000.000,00 DEM koja proizlazi iz ugovora o kreditu od 2. ožujka 2000. i drugog potraživanja iste banke od 470.000,00 EUR koje proizlazi iz ugovora o kreditu od 30. srpnja 2002. Darovatelj daruje potonje pravo vlasništva k.č. 1859/5 i k.č. 1859/1 obje u k.o. Poljica sinu Ivan Franoliću, koji prima darovanje, a darovatelj pridržava pravo doživotnog uživanja.

22. Čitanjem spisa Trgovačkog suda u Rijeci poslovnog broja P-810/2012 utvrđeno je da se isti vodio po tužbi Josipe Franolić protiv Ivana Franolića a okončan je presudom kojim je utvrđeno da su tužiteljica i tuženik zajednički ovlaštenici poslovnog udjela pod rednim brojem 1 knjige poslovnih udjela trgovačkog društva Krajani d.o.o. slijedom čega je tužiteljica ovlaštena ishoditi upis stečenog prava na svoje ime u Knjizi poslovnih udjela.

23. Čitanjem spisa poslovnog broja P-1204/2012 (kasnije Pu P-4372/2015) utvrđeno je da se isti vodio po tužbi ovdje tužiteljice protiv ovdje tuženika radi utvrđenja da brodica predstavlja suvlasništvo stranaka a okončan je presudom zbog ogluhe. Odgovor na tužbu dostavljen je naknadno ali je odbačen.

24. Čitanjem spisa P-214/10 (kasnije PuP-3307/15), utvrđeno je da se isti vodio po tužbi majke tuženika Dinke Franolić protiv Josipe Franolić, radi isplate naknade za korištenje stana na 1. katu kuće sagrađene na k.č. 1859/5 Poljica. U tom je predmetu tuženica podnijela protutužbu i traži isplatu zbog uložених vlastitih sredstava i to istih kako je bilo navedeno u ovoj tužbi. Postupak je po protutužbi razdvojen. Predmet P-214/10 okončan je presudom od 14. veljače 2014. kojom je suđena tužiteljici naknada za korištenje a koja je djelomično potvrđena a djelomično preinačena presudom Županijskog suda u Splitu GŽ-2554/15 od 11. veljače 2016.

25. Čitanjem spisa P-215/10 (kasnije Pu P-2528/2019) utvrđeno je da je isti vođen po tužbi Dinke Franolić protiv tužene Josipe Franolić, kojom traži predaju u posjed stana na 1. katu. Predmet je okončan povlačenjem tužbe jer je ovdje tužiteljica iselila iz stana 2017.

26. Tužiteljica je u svom iskazu na ročištu 16. rujna 2010. iskazala da su nju i bivšeg supruga za trajanja braka pomagali njezini roditelji redovito im dajući određene novčane iznose i to dali su im novac za isplatu kredita jedno 6-7 rata po 1.400,00 kn a radilo se o pozajmicama njoj i suprugu koje nikada nisu vratili njezinim roditeljima. Njezini roditelji da su kupili dječju sobu u iznosu od 6.400,00 kn a i to da je bila pozajmica koju im nisu vratili. U posjedu dječje sobe da su ona i djeca, ali svekrva da ju tjera iz kuće o čemu teče spor. Njezin je otac platio betonsku ploču u iznosu od 4.500,00 kn, koji iznos da su mu također trebali vratiti i otplaćivati u ratama ali nisu jer nisu bili u mogućnosti. Roditelji su platili i pločice odnosno dekore za pločice u iznosu od oko 10.000,00 kn koji iznos im ona i bivši suprug također nikada nisu vratili. Pomagali su i za žbukanje, struju i vodu u ukupnom iznosu od oko 5.000,00 eura koji također nikad nije vraćen njezinim roditeljima. Majka njezinog bivšeg supruga platila je stolariju i to u iznosu od 4.000,00 eura za gornji kat. Njezini su roditelji dali i 22.000,00 kuna za fasadu koji iznos je ona zatim položila na račun firme "Krajani" koja je u suvlasništvu nje i supruga, a taj iznos također nisu nikada vratili njezinim roditeljima. Također su njezini roditelji dali novac za kadu i parket u dnevnom boravku u iznosu koji ne može odrediti. Odnosno parket su uzeli od njezinih roditelja jer su ga oni imali kupljenog za sebe za što također nisu platili njezinim roditeljima. Novcem njezinih roditelja kupljene su i pokretnine kao što su perilica rublja, tv, bežični telefon, zavjese, karniše i slično. Većina se tih stvari kupovala preko gotovinskih računa u gotovini a račune je poslije uzimala firma "Krajani" radi pokrića materijalnih troškova tako da nema račune za sve te stvari. S roditeljima nije imala ništa napismeno vezano za iznose posuđenog novca. Roditelji nikada nisu ustali tužbom radi isplate protiv nje ili bivšeg supruga. Usmeno su tražili da im novac vrate ali oni da to nisu mogli učiniti. Majka joj je nezaposlena a primanja oca su bila oko 5.000 kuna. Otac je u mirovini. Ona i bivši suprug da su štedjeli za vratiti novac njezinim roditeljima, ali njezin suprug da je već pred kraj njihovog zajedničkog života posudio jednom gospodinu iz Umaga 5.200,00 eura koji novac mu nikad nije vraćen. Za trajanja braka zajedno su digli kredit u iznosu od 10.000 eura početkom 2002. koji je otplaćen a otplaćivali su ga ona, bivši suprug i roditelji.

26.1. Dopunski saslušana na ročištu 6. veljače 2023. tužiteljica je ustrajala kod ranijeg iskaza i dodala da je njezin otac platio pijesak, parket i postavljanje parketa te beton kao i račun za fasadu. Otac je radio u tvrtki GP Krk pa je pijesak i beton uzeo preko navedene tvrtke i platio u tri obroka na način da se to skidalo s njegove plaće. Sve navedeno roditelji joj nisu poklonili već su im ona i suprug novac trebali vratiti ali su se financije pogoršale pa to nije bilo moguće a nedugo nakon toga su se i razveli. Pijesak i beton korišten je za dogradnju – iznad garaže podignuta su dva kata i napravljen je krov. Njezin je otac financirao beton i pijesak. Dio cigle nabavljen je od tvrtke Šoto vento a dio od tvrtke Little Eagle. Nakon toga navodi da je račun od tvrtke Little Eagle bio za fasadu a račun Šoto ventu su platili ona i suprug. Svi radovi vršeni su od 2002. do 2005. Fasada da je rađena 2004. na 2005. Dogradnja je vršena također 2003. do 2004. ili 2005. Potražuje isplatu uloženog u elektroinstalacije. Naime, prvi kat kuće bio je u cigli, nisu bile postavljene ni elektroinstalacije niti je bilo ožbukano, nisu postojale vodovodne instalacije, pregrade, mramorne klupice, pločice, namještaj. Plaćen je i priključak HEPu. Sve navedeno da je plaćeno iz zajedničke imovine pri čemu misli na plaću. Plaća se isplaćivala na ruke a ne zna od koje godine na račun. Bio je podignut i kredit na ime tuženika. Iz kredita je plaćena kuhinja, soba, stol, stolice,

što je iznosilo cca 7000 eura a ostatak iznosa potrošen je na ostalo uređenje ne zna konkretno da li na pločice ili sanitarije. Sve što je u tužbi navedeno pod bračnom stečevinom plaćeno je iz plaća a iz plaće da je plaćena i stolarija za cijelu kuću, uključujući i prizemlje. Upitana od strane tuženika kako su ulaganja narasla od 2009. kada je potraživala 100.480,00 kn tvrdi da joj je kod podnošenja tužbe bilo najvažnije da dobije ono što su njezini roditelji kupili a kasnije je tužbeni zahtjev proširila na ono što je uloženo iz zajedničke imovine.

27. Otac tužiteljice, Nikola Kosić, na ročištu 18. siječnja 2011., iskazao je da se više ne sjeća točnih iznosa, ali sjeća se da su davali kćeri u vidu pozajmica neke novčane iznose odnosno pomagali su prilikom gradnje kuće i opremanja stana. Platilo je 5 tona pijeska, a o kojem se iznosu radi ne sjeća se. Platilo je beton za ploču i sobicu za djecu. Što se tiče drugih iznosa njih da je davala supruga svojoj kćeri a misli da se radilo o otplatama kredita ali se ne sjeća iznosa. Supruga i on nikada od kćeri i zeta nisu tražili da to vrate. Ne može točno procijeniti novčani iznos koji su dali kćeri i zetu. Otplatili su desetak rata kredita. Kupio je 40 m² bukova parketa I klase, za sebe, ali ga nije ugradio pa ga je dao kćeri i zetu. U mirovini je od 2005. a prethodno je radio kao vozač i imao primanja od oko 5.000,00 kuna ali je uvijek imao i dodatna primanja od poljoprivrede. Supruga je nezaposlena a osim tužiteljice ima još dvije kćeri.

28. Majka tužiteljice, Jelica Kosić, na ročištu 18. siječnja 2011. iskazala je da su ona i suprug kćeri i zetu pozajmili oko 100.000,00 kuna koje im oni nikada nisu vratili. Očekivali su da će im to jednog dana vratiti, jer su novac ipak dali kćeri kao pozajmicu, ali im nikad ništa nije vraćeno. Naime, kćer i zet da su živjeli od mizerne plaće pa su ih pomagali. Ona je nezaposlena, a suprug je radio u to vrijeme i imao je plaću od oko 4.000,00 kuna, a osim plaće nisu imali nikakvih dodatnih prihoda. Suprug je u mirovini od 2005. i ima 2.700,0 kuna mirovine. Iznose su davali dok je radio. Ona je otplaćivala kredit kćeri i zeta, ali je potvrde davala kćeri pa ih nema. Nije se bavila poljoprivredom jer je imala 3 kćeri i uvijek na brizi neke starce. Suprug se nije bavio poljoprivredom, jer je po cijele dane radio. Imali su 10 ovaca i 8 kokica. Otplatila je za kćer otprilike 6-10 rata kredita u iznosu od 1.400,00 kuna. U kući da su s majkom tužiteljice tada živjeli i njezina majka te otac njezinog supruga i njegova sestra te je sve te osobe ona uzdržavala i pomagala, ali je štednjom u 2 godine uspijevala pomagati kćerki, vrlo je štedljiva osoba, uštedi na sebi ali za djecu će uvijek naći. Nakon što se tužiteljica razvela pomogli su joj kupiti i auto i u tu su svrhu dali 150.000,00 kn. Ima troje djece i svima jednako pomaže.

29. Otac tuženika Ivan Franolić, na ročištu 18. siječnja 2011. iskazao je da je u cijelosti dovršio kuću u kojoj su živjeli tužiteljica i njegov sin te su oni samo dovršili neke sitnice prilikom vjenčanja i nakon useljenja u kuću. Kuća je bila pod krovom i stavljena je bila stolarija, a sin i snaha su samo trebali izvršiti neka sitna ulaganja jer nisu imali sredstava ni prihoda. Radili su kod njega i imali su svaki 2.000,00 kuna plaće. Jedino ulaganje koje su učinili roditelji tužiteljice bili su parketi koje je dao otac tužiteljice i kupili su neki namještaj, ali ne zna pojedinosti. Inače roditelji tužiteljice da nisu mogli platiti ni svadbu te je on u cijelosti podmirio troškove svadbe odnosno hotela Malin. Sin je imao jedan kredit u to vrijeme, kojeg da je uredno otplaćivao i otplaćen je. Fasadu na kući da su financirali on i supruga jer je ona prodala neke terene na Viru.

Na početku braka sin i snaha živjeli su kod njih dok nije bio uređen njihov stan, koje uređenje je trajalo možda nekoliko mjeseci.

30. Svjedok Željko Zec, iskazao je da je tuženik podigao kredit u iznosu od 9.000,00 eura a to zna jer mu je on bio jamac i kredit je uredno otplaćivan. Dva puta je dobio opomenu pa se obratio tuženiku koji je platio te nije bilo nikakvih problema. Posudio mu je i iznos za kuhinju od 30.000,00 kuna koji iznos mu je također vratio. Stranke da su naknadno dograđivale dio stana iznad konobe. Ne zna da li su na početku struja i voda bili uvedeni u kuću.

31. Svjedok Tihomir Brkić iskazao je da je radio u Brodomaterijalu te da mu je poznato da je jednom prilikom otprilike 1999. firma Brodomaterijal od firme Krajan u vlasništvu oca tuženika Ivana Franolića koja se tada bavila prehrambenim proizvodima uzela zimnicu koju nisu mogli platiti pa je došlo do kompenzacije na način da je Brodomaterijal firmi Krajan dao određenu količinu građevinskog materijala i to jedan šleper, a ne može se očitovati o kojoj se vrijednosti radilo, barem 100.000 kuna. Sjeća se da je tuženik došao u skladište izabрати keramičke pločice i opremu za kupaonu – kade, špine i sl. O tome gdje je ugrađen taj materijal nema saznanja.

32. Svjedokinja Josipa Jurešić Ban na ročištu 18. svibnja 2011. iskazala je da je dolazila u posjet strankama dok su bili u braku pa zna da su nakon zaključenja braka zajednički uređivali 1. kat kuće koji je bio potpuno neuređen i u cigli, ali pojedinosti o ulaganjima ne zna. Stranke su digle i kredit koji je utrošen u uređenje stana a kredit je vraćen. Poznato joj je i da su i roditelji tužiteljice i tuženika ulagali u uređenje stana pa navodi da su roditelji tužiteljice kupili dječju sobu. Za trajanja braka kuća je nadograđena, ali ne zna pojedinosti a radi se o dogradnji od oko 50 m² na svakom katu. Otac tužiteljice je u vrijeme kada su pomagali stranke radio a bavio se i poljoprivredom i prodajom janjaca.

33. Svjedok Pavle Šoštarić iskazao je da je u 8. mjesecu 2002. radio na građevinskim radovima žbukanja stana na 1. katu, koji se sastojao od dnevnog boravka s kuhinjom, hodnika i kupaone. Zna sigurno da se radilo o 2002. jer su mu sinovi blizanci imali 15 godina i pomagali su mu. Poslove je ugovarao sa tužiteljicom i tuženikom i oni su ga i isplatili. Kada je izvodio radove bile su postavljene instalacije i to je bilo očito da su postavljene neposredno prije. Kada je završio sjeća se da je Ivan rekao "Ajde ženo donesi novce i isplatio ga".

34. Svjedokinja Marija Mirković, sestra tuženikovog oca, iskazala je da je tuženica imala 16 godina kada je došla živjeti s njezinim nećakom. Tada da je već cijela kuća bila izgrađena i uređena što je učinio njezin pokojni brat. Njezin brat da nikada ne bi dozvolio da netko drugi vrši radove na kući. Jedino što su stranke kupile da je bio namještaj za stan na katu u kojem su živjeli a to joj je poznato jer su u tu svrhu podigli kredit pri čemu je njezin suprug bio jamac. Ne zna iz kojih sredstava je kredit isplaćen. Tužiteljica da je mogla sa sobom odnijeti sav namještaj kada je otišla a uzela je klima uređaj, poštanski sandučić i zvono. Tvrdi da nikakvi građevinski radovi i adaptacije nisu rađeni za trajanja braka tužiteljice i tuženika jer je kako je rekla to sve učinio njezin brat prije nego su sklopili brak.

35. Svjedok Boris Horvat iskazao je da je bio veliki prijatelj sa ocem tuženika Ivanom Franolićem nadimka "Krajan" i to više od 25 godina. Ima tvornicu aluminijske i pvc stolarije u Velikoj Kladuši i tuženikov otac je bio njegov "ambasador za Krk", preko njega je prodavao stolariju. Radio je stolariju na kući oca tuženika a misli da je to bilo 2002. ili 2003. ne zna točno s obzirom da je prošlo više od dvadeset godina. Stolariju je postavio na cijeloj kući u jednom navratu a za izvršene radove platio mu je otac tuženika a ne zna da li na račun ili u gotovini a ne zna o kojem se iznosu radilo. Tuženik da tada nije imao niti za cigarete, radio je za plaću i imao je dvadesetak godina. Upitan da li je sa ocem tuženika razgovarao o tome otkuda mu novac s kojim mu plaća odgovorio je da nije bilo situacije u kojoj tuženikov otac nije imao u džepu 20-30.000 kuna, on je tada bio "veliki gazda". Bio je imućan u to vrijeme, imao je zaposlenih 30-40 radnika u tvornici ribe u koju je i svjedok često odlazio. Nikada s tuženikom i tužiteljicom nije dogovarao radove, tužiteljica je u doba izvođenja radova bila mlada cura od dvadesetak godina.

36. Svjedokinja Ivana Lukiški, sestra tuženika, iskazala je da prema njezinim saznanjima tužiteljica nije vršila nikakva ulaganja u kuću u Bajčićima 3A. Tužiteljica da je došla u njihovu obiteljsku kuću sa 16-17 godina, kao dijete i smatra da joj je u to doba njezin brat bio dobra prilika budući da je imao roditelje privatnike, koji su imali kuću na dvije etaže. Tužiteljica i tuženik da su živjeli u prizemlju obiteljske kuće s njom i roditeljima i njezin otac da je pristupio uređenju kata obiteljske kuće s ciljem da njezin brat i tužiteljica tamo žive. Majka da je prodala i terene na Viru i dala je pola novaca njoj a pola bratu i taj novac brat da je uložio u radove na katu. Upitana što je s kojim novcem plaćeno odgovara da nakon 19 godina to ne može reći ali da može sa sigurnošću reći da roditelji tužiteljice nisu davali novac niti njezinom ocu niti bratu, a ako su ga njoj i davali ona da ga nije uložila u kuću. Da su mogli da bi sagradili sebi kuću a ne živjeli na starini. Kada bi ju se pitalo za svaku pojedinu stavku ne bi znala reći što je plaćeno s kojim novcem. Jedino zna da je stolarija plaćena od iznosa koji je brat dobio od prodaje nekretnina na Viru. Kada se rodio Šime 2001. stranke su živjele dolje s njom i roditeljima, a kada se rodio Duje 2003. na katu. U vrijeme rođenja djece vlasnik kuće bio je njezin otac. Otac je umro prije 10 godina, a tada je tužiteljica još uvijek živjela u kući, iselila je nedugo nakon smrti oca svjedokinje i tuženika.

37. Tuženik Ivan Franolić je u iskazu 8. veljače 2023. potvrdio da su kada su se on i tužiteljica oženili 1. kat bio u roh bau stanju s tim što su kablovi za elektroinstalacije već bili kupljeni od strane njegovog oca, jedino nisu bili ugrađeni. Dio su ugradili a dio su kupili a kupio ih je otac preko firme. Financijska situacija njega i tužiteljice da je bila takva da su radili za minimalac i nisu imali sredstava za uređenje kuće. Majka je prodala teren na Viru i od tih novaca plaćano je uređenje. Dala mu je 10000 eura i kasnije svaki puta kada bi ju zatražio. Ne može točno reći što je od tih novaca plaćeno od ovoga što se navodi u tužbi, odnosno može reći da je plaćena stolarija za gornji kat i ugradnja fasade. Od Brodomaterijala da su kupljene pločice i kompletne sanitarije za kupaonicu. Direktor tvrtke Krajani da je bio njegov otac i tvrtka Krajani da je njemu dala taj materijal i sa njegove plaće da je mjesečno skidano 1000 kuna. Podignuo je i kredit na iznos od 10 000 eura kojeg je u cijelosti isplatio iz plaće. Otac tužiteljice da je uzeo na svoje ime beton i pijesak od tvrtke GP Krk jer je imao popust ali to da mu je vraćeno. 2007. je napustio kuću dok je tužiteljica živjela u njoj do 2015. ili 2016. i to na teret njegovih roditelja koji su plaćali režije. Zajednička djeca i dalje žive u toj kući.

Nespornim čini da je parket bio od roditelja tužiteljice. Roditelji tužiteljice ih nisu pomagali, nisu imali fasadu na svojoj kući, a kamoli da su platili njihovu. Tendu je platila firma Krajani. Betonska ograda stavljena je na mjesto ranije željezne ograde koju je bio postavio njegov otac, a ne zna iz kojih sredstava je betonska ograda plaćena. Dogradnju da je vršio njegov otac koji je to i platio.

37.1. Tužiteljica je prigovarala iskazu tuženika u dijelu u kojem je iskazao da je da je tvrtka Krajani bila vlasništvo tuženikova oca jer da je tvrtka njegova oca propala i promijenila ime u Filet d.o.o. a onda je tuženik otvorio firmu Krajani 2004.

38. 21. ožujka 2013. proveden je uviđaj u prisutnosti građevinskog vještaka . Predmet uviđaja je bio stan na I. katu kuće u Bajčićima 3A za koji je utvrđeno da se sastoji od hodnika površine cca 8 m², jedne dječje spavaće sobe površine 5 m², kupaone površine 6 m², jedne spavaće sobe površine 12 m², kuhinje s blagovaonom površine 12 m² i dnevnog boravka površine 25 m². Radi se o potpuno uređenom stambenom prostoru na kojem su na podu postavljene keramičke pločice, u hodniku, kuhinji s blagovaonom i kupaoni, dok je u velikoj spavaćoj sobi postavljen laminat, u dnevnom boravku drveni parket, a u maloj spavaćoj sobi pločice. Iz uređenog stana ulazi se u nadograđeni prostor koji se sastoji od četiri prostorije koje nisu uređene već su samo djelomično ožbukane , a samo je u predprostoru postavljena keramika na pod.

39. Vještaku je sutkinja koja je tada radila na predmetu naložila utvrditi vrijednost izvedenih građevinskih radova i to grubih uključujući izvođenje pregradnih zidova, instalacija, tako i finih građevinskih radova te utvrditi vrijednost namještaja. Tuženik je prethodno prigovarao uopće provođenju dokaza građevinskim vještačenjem na navedenu okolnost navodeći da se u ovom postupku utvrđuje tko je platio određene radove i materijal a ne i vrijednost.

40. Iz nalaza i mišljenja vještaka proizlazi da je uređeni dio I. kata ima površinu 84,41 m², a neuređeni (nedovršeni) 42,77 m². Vještak je procijenio sveukupnu vrijednost izvedenih radova u stanu na prvom katu kuće na 371.502,23 kn, a namještaj na 30.179,00 kn. Procjenu vrijednosti izvedenih radova na I. katu stambene zgrade, dijelom u izgradnji izvršio je kao produkt između postotka dovršenosti izvedenih radova i cijena odgovarajuće vrste izvedenih radova u vrijeme izrade nalaza. Ukupna cijena izvedenih radova da iznosi 5.209,54 kn/m².

41. Tužiteljica nije imala primjedbi na nalaz i mišljenje i nakon nalaza i mišljenja vještaka potraživala je isplatu 200.840,50 kn ne navodeći taksativno na što se isplata odnosi. Tuženik se na ročištu 29. listopada 2013. izjasnio da nema primjedbi na nalaz i mišljenje ali smatra da je izvođenje tog dokaza bilo suvišno jer da su sva ulaganja vršena po tuženiku i njegovim roditeljima. Vještak nije usmeno izlagao nalaz i mišljenje jer stranke nisu imali primjedbe a prihvaća ga i sud, no isti u konačnici s obzirom na odluku o odbijanju tužbenog zahtjeva nije niti od važnosti.

42. Na temelju provedenih dokaza i to kako svakog zasebno tako i u cjelini sud je utvrdio da tužbeni zahtjev tužiteljice nije osnovan.

43. Predmet spora je prema konačnom tužbenom zahtjevu iz podneska od 15. prosinca 2021. (kasnije je na zapisnicima tužiteljica samo ispravila ime tuženika i

naznačila iznos prema konverziji koji nije točan) je zahtjev tužiteljice za isplatom 304.050,00 kn, što prema konverziji iznosi 40.354,37 EUR, sa zateznim kamatama tekućim od podnošenja tužbe do isplate. Tužiteljica smatra da joj je tuženik kao bivši bračni drug u obvezi naknaditi ulaganja koja je ona, kako tvrdi, izvršila iz svoje posebne imovine i bračne stečevine i to u nekretninu koja je nakon izvršenih ulaganja postala vlasništvo tuženika i koju je on prije nego je tužiteljica podnijela tužbu darovao majci.

44. Naime, nije točno utvrđenje koje se navodi u odluci Vrhovnog suda, u točki 7. obrazloženja, da je nekretnina u vrijeme ulaganja bila u vlasništvu tuženika. Iz iskaza tuženika proizlazi da je uređenje započelo 2000. a što proizlazi i iz priloženih računa iz kojih je razvidno da se uređenje odvijalo 2000., 2001., 2002. godine što se tiče građevinskih radova a 2003. i 2004. stan je opreman namještajem. I prema dopunskom saslušanju tužiteljice svi radovi vršeni su od 2002. do 2005. Prema procjembenom elaboratu izvršenom za Hypo Alpe Adria Bank proizlazi da je prema navodima nadogradnja izvršena u 2005., iako sama tužiteljica navodi da je vršena 2003. do 2004. ili 2005. a i trebala bi biti dovršena prije fasade, jer je iz fotografije koju je priložila tužiteljica vidljivo da je fasada jednaka na cijeloj zgradi. U svakom slučaju, do listopada 2005. kada je sačinjen procjembeni elaborat izvršena su sva ulaganja. Čitanjem povijesnog izvotka iz zemljišne knjige utvrđeno je da vlasnik nekretnine u vrijeme ulaganja nije bio niti otac tuženika, jer je 2000. njegov otac kao fiducijant prenio vlasništvo nekretnine na fiducijara – Hypo Alpe Adria banku radi osiguranja novčanih tražbina. I u samom ugovoru o darovanju zaključenom između oca tuženika i tuženika 13. prosinca 2004. (list 173 spisa) navedeno je da otac tuženika nije vlasnik već se navodi da je potonji vlasnik i da daruje potonje pravo vlasništva tuženiku. Iz upisa u zemljišnoj knjizi razvidno je da je tek 12. svibnja 2006. banka izdala brisovno očitovanje a zemljišnoknjižni odjel je temeljem ranije zaključenog ugovora o darovanju i brisovnog očitovanja banke koje je dano tek 2006. izvršio upis tuženika kao vlasnika. S obzirom na navedeno nedvojbeno su ulaganja vršena u vrijeme kada je nekretnina bila u vlasništvu banke kao fiducijanta.

45. Međutim, suprotno mišljenju tuženika, činjenica da su ulaganja vršena u vrijeme kada tuženik nije bio vlasnik nekretnine, ne oslobađa tuženika od obveze da tužiteljici naknadi uloženo u nekretninu čija je vrijednost povećana a koje je on kasnije postao vlasnik. Takvo stajalište izrazio je Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci poslovnog broja Rev X-877/2014 od 25. travnja 2017. koje primijenjeno na ovu situaciju znači da je odlučno da bi odlučno bilo da je tužiteljica ulaganje vršila za potrebe bračne zajednice i uz dogovor s tuženikom i njegovim ocem, kako bi trajno osigurala pravo stanovanja - dakle po osnovi (sporazuma s bračnim drugom i ocem tuženika) koja se nije ostvarila ili je otpala uslijed razvoda. U suprotnom tuženik bi stekao korist, zadržavajući vrijednost ipak stvorenu i po tužiteljici. Sve navedeno naravno ukoliko tužiteljica dokaže da je vršila ulaganja iz posebne imovine i iz bračne stečevine.

46. Tuženikov prigovor zastare sud ocjenjuje neosnovanim. Naime, tužiteljici bi zahtjev za isplatu kako je to izložio Vrhovni sud pripadao s osnova stečenog bez osnove – prijelaza njezine imovine u imovinu tuženika, a zastara kod stjecanja bez osnove počinje teći tek od kada je tužiteljica prestala koristiti plodove a to je tek kada

je iselila 2017. godine što je utvrđeno iz spisa P-215/10, pa s obzirom da je posljednji puta tužbu preinačila 2021. nije istekao petogodišnji zastarni rok

47. Nije sporno između stranaka da su ulaganja izvršena za trajanja braka tužiteljice i tuženika. Međutim, da bi nešto predstavljalo bračnu stečevinu nije dovoljno dokazati da je nešto stečeno za vrijeme braka već je bitno utvrditi s kojim je novcem stečeno. Naime, bračnu stečevinu čini imovina koju su bračni drugovi stekli radom za vrijeme trajanja bračne zajednice ili potječe iz te imovine (čl. 248 Obz/03, a istovjetan je i raniji čl. 252 Obz/98). Činjenica da je tužiteljica priložila račune i dalje ne dokazuje s kojim su novcem isti plaćeni a tuženik je isticao da je tužiteljica iskoristila to što je ostala u posjedu računa s obzirom da je ostala živjeti u kući i tvrdio da je ulaganja financirao njegov otac. Pritom tužiteljica od onoga što potražuje konačno postavljenim tužbenim zahtjevom od 15. prosinca 2021. račune je dostavila za pijesak (račun na listu 54 spisa), beton (otpremnicu na listu 55 spisa), vezano uz elektroinstalacije ima dva računa tvrtke Nelle commerce (list 28 i list 29 spisa), ugovor o priključenju stambenog objekta na javnu vodoopskrbnu mrežu s potvrdom o uplati od 4. svibnja 2007. (list 56-57 spisa), račun za mramorne klupčice iz 2002. (list 58 spisa), račun za drvenu građu (pri čemu u iskazu navodi da misli na vrata, list 35 spisa) i pločice (list 39 spisa). Nije jasno na temelju čega je tužiteljica označila vrijednosti svake pojedine stavke u podnesku od 15. prosinca 2021., jer te vrijednosti ne proizlaze iz nalaza i mišljenja vještaka.

48. Sud iskaz tužiteljice nakon ocjene sveukupno provedenih dokaza ocjenjuje neistinitim. Tako tužiteljica u odnosu na stolariju 2021. potražuje 120.000 kuna odnosno 16.000 eura a sama je na ročištu 2010. iskazala da je stolariju platila majka tuženika. Osim toga sama postupanja tužiteljice tijekom ovog postupka ukazuju na kontradiktornost a time i neistinitost njezinih tvrdnji pa tako ista najprije podnosi tužbu i u svom iskazu govori o lošem imovinskom stanju, da su nju i bivšeg supruga njezini roditelja pomagali koje iznose su trebali vratiti ali nisu mogli skupiti da vrate novac njezinim roditeljima, a zatim 2021. tvrdi da su iz bračne stečevine uložili 435.200,00 kuna, pa su čak ocu tuženika, platili cijelu fasadu i postavili stolariju na cijeloj kući. Sud ocjenjuje s druge strane iskaz svjedoka Borisa Horvata o imovinskom stanju oca tuženika uvjerljivim, bez obzira na prijateljstvo, isti je uvjerljivo opisao da je otac tuženika u ono vrijeme bio "veliki gazda" i raspolagao velikim količinama novca, iako kako je vidljivo iz zemljišne knjige postojala su i velika zaduženja, međutim odnosila su se na tvrtku a dizani su i veliki krediti pa i to ukazuje na to da je ima sredstva iz kredita kojima je mogao raspolagati. I iskaz oca tuženika koji je pročitao jer je isti u međuvremenu umro pa ga nije bilo moguće dopunski saslušati, sud ocjenjuje istinitim jer je isti iskreno iznio da su roditelji tuženice platili sobu i dali parket dok o nikakvim ulaganjima stranaka nije iskazivao već je tvrdio da je ulaganja vršio on. Sud prihvata njegov iskaz u tom dijelu, radilo se o tada njegovoj kući odnosno kući vlasništvo koje je on prenio na banku radi osiguranja kredita za tvrtku, pa je sudu logična tvrdnja da je upravo on financirao ulaganja, kao i da njegovi sin i snaha nisu imali sredstava niti prihoda, radili su kod njega i plaća im je bila 2000 kuna. Prihvata se tvrdnja da je fasada financirana od prodaje terena na Viru, o čemu prileže ugovori koji se i vremenski poklapaju sa vremenom kada započinje uređenje. S druge strane tužiteljica nije dostavila nikakve dokaze o financijskom stanju nje i supruga, primjerice izvode iz tekućeg računa, niti podatke o dobiti tvrtke osnovane tek krajem 2004. Također sama

tužiteljica iskazala je da su kuhinju, stol, stolice, sobu kupili od kredita a sudu je neuvjerljivo da netko tko ima novaca za građevinske radove tolike vrijednosti a nema novaca za namještaj, a životno je prihvatljiva tvrdnja oca tuženika da stranke nisu imale svojih sredstava. Sud prihvaća kao logičan i iskaz tuženikove sestre da je njezin otac u to vrijeme bio imućan, privatnik, i da je upravo on pristupio uređenju kata kuće u kojem bi živjele stranke jer su 2001. živjele u njegovom prostoru i u to vrijeme su stranke imale dvadesetak godina i postali su roditelji. Sami roditelji tužiteljice nisu iskazivali o nikakvim ulaganjima stranaka već o tome da stranke nisu imale sredstava, stoga ni saslušanjem svojih majke i oca tužiteljica nije dokazala ulaganja izvršena iz bračne stečevine.

48.1. Iskazom svjedokinje Josipe Jurešić Ban tužiteljica također nije dokazala ulaganja iz posebne imovine i bračne stečevine, s obzirom da je svjedokinja iskazala da pojedinosti o ulaganjima ne zna, a paušalnim se ocjenjuje da su zajednički uređivali stan kada pojedinosti o ulaganjima ne zna. Dio njezinog iskaza da su roditelji tužiteljice kupili dječju sobu nesporan je. Ni u vezi dogradnje iz njezinog iskaza nisu utvrđene odlučne činjenice budući da je iskazala da zna da je dograđen prostor od 50ak m², ali ne zna pojedinosti o tome.

48.2. Svjedok Željko Zec iskazivao je samo o tome da je nadograđivana kuća i da je tuženik podigao kredit i da je posudio tuženiku 30.000,00 kuna za kuhinju međutim i tuženik i tužiteljica iskazali su suglasno da je kredit utrošen na kuhinju, sobu, stol i stolice, koji dio zahtjeva je tužiteljica sadržajno povukla.

48.3. Iz iskaza svjedoka Tihomira Brkića sud nije utvrdio odlučne činjenice. Kompenzacija o kojoj je govorio bila je još 1999. a prema računima je utvrđeno da je kupaonica rađena u listopadu 2002. pa kada svjedok ne zna gdje je ugrađen taj materijal kojeg da je birao tuženik nije se mogao prihvatiti njegov iskaz da je od tog materijala opremljena kupaonica.

48.4. Iskaz svjedokinje Mirković sud ne ocjenjuje istinitim u dijelu da je kompletno uređenje izvršeno prije nego su stanke sklopile brak. Navedeno je suprotno iskazu samog tuženika. Ipak se cijeni istinitim dio njezinog iskaza da njezin brat ne bi dozvolio da mu netko drugi vrši radove na kući kao i da su stranke kupile zajedno jedino namještaj.

48.5. Svjedok Pavle Šoštarić iskazao je da je vršio žbukanje u kolovozu 2002. koji di iskaza se prihvaća jer to vremenski odgovara slijedu radova, međutim sama činjenica da se dogovarao sa strankama i da su mu iste platile ne potvrđuje i porijeklo novca, odnosno da li je isti bio od stranaka.

49. Tužiteljica do podneska 15. prosinca 2021. u tužbi, niti u podnescima, niti u prijedlogu zadatka vještaku pa niti na zapisniku o uviđaju nije iznosila tvrdnje o ulaganjima koja se sastoje u tendi, betonskoj ogradi, željeznoj ogradi, cigli, crijepu, dimnjaku, septičkoj jami, centralnom grijanju i ostalom dodanom niti je o tome detaljno i konkretno iskazivala pa prema ocjeni suda naknadne tvrdnje da bi i to financirale stranke iz već prethodno obrazloženih utvrđenja o financijskoj situaciji stranaka ukazuju se neuvjerljivima.

50. Iz navedenih razloga budući iz provedenih dokaza nije utvrđeno da su stranke ulaganje izvršile iz bračne stečevine valjalo je odbiti tužbeni zahtjev po toj osnovi.

51. Tužiteljica je tvrdila da bi njezini roditelji platili pojedine rate kredita iz kojeg je a što je iskazala sam tužiteljica na ročištu 8. veljače 2023. kupljena kuhinja, soba, stol stolice, a to je iznosilo oko 7.000,00 eura, dok je ostatak upotrijebljen ne zna da li za pločice ili sanitarije. Sve i da te rate nisu plaćali roditelji tužiteljice, tuženik je učinio nespornim da je kredit otplaćivan iz plaće pa bi ta ulaganja predstavljala bračnu stečevinu, međutim u odnosu na namještaj i pokretnine taj dio zahtjeva je tužiteljica sadržajno povukla kada je dostavila podnesak 15. prosinca 2021. u kojem nabraja ulaganja. Da je parket dao tužiteljčin otac utvrđeno je nespornim, tu je činjenicu priznao tuženik, o tome je iskazao otac tuženika i otac tužiteljice, ali je sama tužiteljica iskazala da su za parket trebali platiti roditeljima, odnosno da su im trebali kupiti drugi. Isto je tužiteljica iskazivala i za beton i za pijesak da se radi o sredstvima za koja su njezini roditelji očekivali vraćanje pa dio zahtjeva kojeg traži s osnova posebne imovine nije osnovan jer se ne radi o posebnoj imovini tužiteljice već njezinih roditelja za što su isplatu mogli zahtijevati samo oni pa je iz tog razloga valjalo odbiti i zahtjev za isplatu s osnova posebne imovine.

U Krku 18. rujna 2026.

Sutkinja:
Tina Gorički

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku od 15 dana od dana održavanja ročišta za objavu. Žalba se podnosi putem ovog suda, a o žalbi odlučuje županijski sud.

Broj zapisa: **9-3088d-5e3a9**

Kontrolni broj: **0d72f-b78f1-38802**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Crikvenici** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.